

tillåta bränvinstillverkningen gemensamt med pressjästberedningen mot samma skatt som annan bränvinstillverkning äfven den tid, som det nu är tillåtet emot 25 öres förhöjd afgift per kann. Men då jag dels tror, att detta skulle möta motstånd och dels emedan en artikel, som förut är belagd med tull vid införsel, nemligen potatis eller annan stärkelse, ingår i pressjästfabrikationen med öfver en tredjedel af den erhållna jästen, så, för att vinna någon ersättning för det stärkelse, som på så sätt nu tullfritt införes och för att lemna de svenska pressjästfabrikanterna någon lättnad vid konkurrensen och för den förhöjda beskattning, som han får vidkännas under fem månader af året, får jag föreslå

att vid införsel af pressjäst denna måtte åsättas en tull af sex öre per skålpund.

Stockholm den 27 Januari 1873.

*O. P. Rylander.*

---

### **N:o 23.**

*Af Herr A. Andersson från Göteborgs och Bohus län: Angående ändring i § 9 mom. 1 af gällande Bevillnings-förordning.*

Vid flera föregående riksdagar har varit ifrågasatt åtskilliga ändringar eller jemkningar i grunderna för bevillingens utgörande af bolag, hufvudsakligast af den anledning att få, för så vidt möjligt är, de kommunala bidragen, hvilka i de flesta fall utgå efter bevillingstaxeringen, rättvist och billigt fördelade. Såsom exempel på dylika ändringar och befogenheten af sådana kraf, behöfver jag endast anföra Bevillnings-Utskottets, af sednaste riksdag gillade, förslag om fördelningen af bevillingen för jernvägsbolag. Det lider väl icke något tvifvel att denna ändring om fördelningen af jernvägsbolagens inkomster, likasom om bankbolagens, hvila på sunda och rättvisa grunder; men om detta erkännes, och det har Riksdagen gjort, så följer ovilkorligen deraf, att jemväl andra bolag, hvilka äro af alldeles likartad beskaffenhet,  
bör

böra utgöra sin bevillning, eller fördelningen af den, på enahanda sätt. Bolag af likartad beskaffenhet med jernvägsbolag äro ovedersägligen kanalbolag, och derföre böra också dessa bolag, enligt min åsigt, påföras bevillning efter enahanda grunder som bank- och jernvägsbolag. De skäl, som tala för en dylik fördelning hvad kanalbolagen beträffar, äro redan, som sagdt, vid frågan om sättet för bevillingens fördelning af jernvägsbolag, vid sistlidne riksdag anförda, så att jag blott med hänvisning till och åberopande af dessa skäl, samt på det rättvisa och likhet, jemväl för fördelningen af kanalbolagens inkomster, må kunna vinnas, anser mig böra göra den framställning, att i 9 § af nu gällande bevillningsförordning, der det bestämmes huru bevillning för inkomst af bank- och jernvägsbolag skall fördelas, jemväl må införas kanalbolag.

Då jag emellertid tror mig veta att samtliga våra större kanalledningar äro indelade uti distrikter och det möjligtvis vore lämpligast att fördela kanalbolagens inkomster distriktvis, allt efter den uppskattning som kanalbolagen sjelfva gjort i fråga om de olika distrikternas kostnad, värde och inkomster, så vill jag antyda detta, för den händelse Bevillnings-Utskottet och Riksdagen skulle pröfva det vara mera lämpligt att införa en sådan anordning.

Utan att tro mig behöfva vidare utveckla syftemålet och billigheten af mitt förslag, får jag endast här vördsammast föreslå:

att Riksdagen behagade besluta den ändring i § 9 mom. 1 i nu gällande bevillningsförordning, att §:n komme erhålla följande förändrade lydelse:

Bevillning för inkomst af kapital eller arbete påføres:

Bank- Jernvägs- och Kanal-bolag, der bolagets rörelse drivves, vare sig vid hufvud-, afdelnings- eller kommissionskontor, eller vid större och mindre stationer eller distrikter.

Vidare föreslår jag att, och för den händelse Bevillnings-Utskottet skulle gilla förestående förslag, Utskottet jemväl må vidtaga och för Riksdagen föreslå de öfriga ändringar i bevillningsförordningen, som af förslaget kunna blifva en följd.

Om remiss till Bevillnings-Utskottet anhåller vördsammast

Stockholm den 27 Januari 1873.

A. Andersson,  
från Göteborgs och Bohus län.